

15 augustus 2021
(Maria-ten-hemel Opneming,
20ste zondag door het jaar B)

Maria doet me soms denken aan de kleinste Russische poppenfiguurtjes! Degene die zich laat inpakken door iemand die groter is dan zij. Degene die uitgaat van een verhaal dat haar overstijgt en toch echt centraal blijft staan in het spel!

Wat bijzonder is in het Magnificat – de hymne in het evangelie die we zojuist gehoord hebben – is dat Maria zichzelf in het middelpunt van Gods werk ziet. Haar nederigheid zet haar niet opzij, buiten spel, zoals we soms wel eens konden doen. Ze is precies in het midden! In het spel van de Russische poppen, blijft de kleinste in het midden. Je moet het grote uiteen halen om aan het centrum te komen! Maria, de nederige dienaar, keert alle logica om: "De machtige heeft aan mij zijn wonderen gedaan." zei ze. Ze staat centraal, in het hart van Gods belofte. En door haar nederigheid ontdekt ze Gods werk in het hart van haar leven. Nederigheid betekent dus niet dat je jezelf moet vernederen. Het betekent een hoog en accuraat bewustzijn van zichzelf, zijn sterke en zwakke punten. Nederig zijn is deze God in ons verwelkomen die groter is dan wij!

Nederig zijn zoals Maria is niet aan de kant gaan staan. Het is soms accepteren in het centrum te staan! "Van nu af aan zullen generaties me gezegend noemen!" riep ze uit. Door haar vertrouwen biedt Maria ons een prachtige weg van nederigheid, dat wil zeggen van dankbaarheid voor al onze ontvangen gaven. Het is om onszelf te bevrijden van ons ego.

Om vrij te zijn, moeten we dus aannemen en verwelkomen wat we niet voor onszelf hebben gekozen: onze taal, onze genen, onze opvoeding, onze ouders.... Wie deze weg van bevrijding niet volgt, kan in de verleiding komen om het leven te ondergaan, om te overleven. En ze

zeggen, "Zo is het nu eenmaal. Er is niets wat ik kan doen." "Het is mijn lot." "Ik heb geen andere keuze dan te buigen."

Maar Maria's weg inslaan is in haar leven een grotere horizon ontdekken dan die we onszelf geven. Een echte vrijheid ontdekken. Dit is het ware alternatief van het leven:

- of ik kies ervoor om te ondergaan wat mij wordt opgelegd
- of ik besluit een goddelijke weg in te slaan, van vrijheid, die mij overstijgt.

De "Tenhemelopneming" beleven is dus eenvoudigweg het leven opnemen. Hoogte in je leven zetten. Kijken naar je leven met de ogen van vertrouwen en niet van verdenking. Naast degenen die lijden zijn er mensen die de aanwezigheid van een mysterie dat hen overstijgt, in zich opnemen en verwelkomen. Het zijn al deze mensen die het leven doorgeven, deze dragers van vreugde, deze mensen die zich gesteund voelen door iets groters dan zichzelf. Op hun beurt zijn ze in staat om het naar anderen te dragen. De "Tenhemelopneming" beleven is accepteren dat iets groters dan onszelf in het diepst van ons wezen zit en ons draagt; het is erkennen dat ons leven wordt bezocht door degene die wonderen doet.

We weten dat we in een consumentenwereld leven. Maria nodigt ons uit om een "wereld van Tenhemelopneming" te beleven. Terwijl consumeren het verslinden is van de kleinste, is Tenhemelopneming leven om zichzelf te integreren in de grootste. Net als de Russische poppen, is het om te zien dat de kleine, de meest nederige goed is in het centrum van wat groot is! Het is gewoon het ontdekken van het werk van God in ons leven, ook al voelen we ons klein, kwetsbaar, verlaten en hopeloos.

Dit feest nodigt ons niet uit om in de wolken te klimmen, maar om "zwanger" te zijn van God, om ons te laten bewonen door Zijn aanwezigheid. Een dominicaanse mysticus, Johannes Tauler, zal het hebben over "God in ons brengen". Maria geloofde niet in een wonderlijke God, maar in een God die wonderen doet. Een God die ons op deze aarde bezoekt om op te verhogen wat verlaagd is. Amen.